

De industrie van morgen kan niet worden verwezenlijkt... ...met de lonen en de arbeidsvoorwaarden van gisteren.

In navolging van Europa gaat België door een diepe industriële crisis. De industriële productie zit in grote moeilijkheden, en onze industriële sectoren zwoegen om eruit te geraken. Nochtans had de coronacrisis duidelijk gemaakt dat ons land dringend nood had aan een ambitieuze herindustrialisering. Om zulke crisis het hoofd te bieden moet je een collectieve analyse maken en moeten er gecoördineerde oplossingen worden gevonden, op alle niveaus: lokaal, nationaal en Europees.

Om hiertoe te komen hadden we - en hebben we nog steeds - massale investeringen nodig. Deze investeringen moeten gepaard gaan met maatregelen die de duurzame impact van deze investeringen op kwaliteitsvolle tewerkstelling garanderen. In de eerste plaats in de energiesector: we hebben overvloedige en goedkope energie nodig, met inachtnaam van de klimaattransitie. Om dit te bekomen zullen de private markt en private investeringen niet volstaan. We hebben ook nood aan investeringen in de infrastructuur en in onderzoek en ontwikkeling van de technologieën van de toekomst. Al die investeringen zijn van essentieel belang om onze industrie voor te bereiden op de uitdagingen van morgen en om uit de crisis te geraken.

En toch, ondanks deze voor de hand liggende noden, opteren de Europese instellingen en regeringen voor bezuinigingen, voor het snijden in de begroting van de openbare diensten, voor een blind beleid van subsidies aan de multinationals en voor de aanval op onze lonen en onze arbeidsvoorwaarden. Een strategische benadering is onontbeerlijk om te vermijden dat de werknemers de eerste slachtoffers zouden zijn van de huidige economische keuzes. In België vertaalt dit zich in de 'Arizona'-plannen van Bart De Wever en Georges-Louis Bouchez. Zij bereiden een aanval zonder voorgaande voor op de lonen, de arbeidsvoorwaarden, ... en ook op de organisaties die de arbeidswereld beschermen en verdedigen, dit wil zeggen de vakorganisaties. Ze willen een blokkering van de lonen opleggen, ons indexeringsstelsel aanvallen, onze werkdagen en -weken verlengen, de bescherming en compensaties die verband houden met nachtarbeid verminderen, de eindeloopbaanmaatregelen afschaffen... Om deze plannen uit te voeren genieten ze de volle steun van het VBO en van de werkgeversfederaties.

De werkgevers en de toekomstige Arizonaregering beweren dat onze lonen het probleem zijn, terwijl de lonen de laatste jaren een steeds kleiner deel zijn gaan uitmaken van de geproduceerde welvaart. Het zijn integendeel de stijgende kosten van het kapitaal die nadelig zijn voor de ontwikkeling van onze industrie. De dividenden van de grote bedrijven zullen door het dak gaan, met naar verwachting 6,5 miljard euro in 2025.

In plaats van deze winst te verspillen aan reusachtige dividenden, zouden de grote bedrijven de winst moeten gebruiken om te investeren in de industrie van morgen.

Onze lonen zijn de zuurstof van onze economie: zij stimuleren de vraag en de groei. Ze moeten ook worden gewaardeerd als een belangrijke hefboom om talenten in de industriële sectoren aan te trekken en te behouden. Aan de vooravond van de bespreking over het interprofessioneel akkoord eisen wij respect voor zij die de industrie van vroeger en nu hebben tot stand gebracht, en voor zij die de industrie van morgen zullen verwezenlijken. Wij eisen goede arbeidsvoorwaarden, hogere lonen en de daadwerkelijke inachtneming van de rol van de representatieve organisaties van de arbeidswereld.

Waar we echt nood aan hebben, is een **stevig industrieel plan dat moet steunen op overleg met alle stakeholders**, met inbegrip van de werknemers en hun vertegenwoordigers.

- Een moratorium op het sluiten van optimaal presterende productie-installaties
- Een plan dat energie toegankelijk maakt aan een scherpe prijs voor onze industrie.
- Een plan van massale investeringen in de infrastructuur om de vraag te stimuleren.
- Een plan voor de steun aan onderzoek en ontwikkeling, onderworpen aan de voorwaarde van het behoud en het creëren van jobs in de industrie in België.
- Vrijheid om overal waar het mogelijk is collectieve loonsverhogingen te onderhandelen en het beschermen van onze systemen van automatische loonindexering.

Wij willen een industrie van de toekomst met de arbeidsvoorwaarden en lonen van de toekomst, niet van het verleden. Hiervoor is een gedeelde visie nodig en concrete engagementen vanwege de werkgevers en de overheid. Wij weigeren erop achteruit te gaan wat onze arbeidsvoorwaarden betreft.

Om al die redenen zullen wij op straat komen op 5 februari, in antwoord op de oproep van de Europese vakbonden van de industrie, en dit om de Europese Commissie te interpellieren. We zullen ook massaal in de straten van Brussel aanwezig zijn op 13 februari, hiertoe opgeroepen door het Gemeenschappelijk Vakbondsfront en samen met de openbare sector, om te betogen tegen de destructieve plannen van De Wever en Bouchez.